

Stilling: I Modsætning til den ærede sidste Taler (J. Pedersen), der som gammelt Medlem af Toldkommissionen er vidende om, at der er mange mørke Pletter i vor Toldlov, vil jeg sige, at eet vare vi alle enige om i Toldkommissionen, og det er, at her er et af de allermørkeste Punkter. Jeg kan derfor godt forstaa, at den højtærede Minister har fundet sig foranlediget til at fremsætte dette Lovforslag.

Jeg er enig i de Betragtninger, her bleve gjorte gældende af andre ærede Talere, særlig min ærede Sidemand her til Venstre, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Gustav Hansen) om Forstaaelsen af det foreliggende Forslag, og jeg har kun begæret Ordet for at give et lille Tilsvær til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst), som i alt Fald tidligere repræsenterede et stort Skibsbyggerfirma, og som er vidende om, hvad det er, der kræves, og under hvilke vanskelige Forhold Skibsbyggerierne arbejde. Det, han særlig kom ind paa, var, at der maaske dog ikke var nogen Fare for de mange smaa Haandværkere og Industriadrivende ved Lovforslagets Affattelse. Det var det, der gjorde mig bange for, at andre ærede Medlemmer skulde tænke, at det forholdt sig saaledes. I og for sig har det ærede Medlem jo Ret i, at de store Skibsværfter her i Landet have deres faste Arbejdere, og paa den Maade kan man sige, at der let vilde kunne føres Kontrol med, hvad der indførtes, og hvilke Toldtællelser der skulde gives. Men som Lovforslaget er affattet, er det ikke begrænset til Skibsværfter alene, og særlig ikke til de to store Skibsværfter, som vi nærmest tænke paa. Der finder Reparationer Sted i saa godt som hver eneste Havneby, og der er en Mængde Haandværkere og Industriadrivende, der ere beskæftigede dermed. Jeg skal nævne Rebslagerne. Det er for Sejlskibes og Baades Vedkommende en ganske betydelig Mængde Arbejde, der præsteres Aaret igennem i de større Søfartsbyer. Ifølge § 2 skal nu Tolden tilbagebetales af Materialier og Genstande til Reparationer. Og naar man nu tænker sig, at Tolden paa Reb, der i Forvejen er meget ringe, nemlig 2 Skilling, skal nedsættes, og denne Nedsættelse ikke er begrænset til Skibsbyggerierne, men gælder for alt, hvad der bruges til Reparationer, saa vil det ses, at dette medfører en meget stor Fare for vore Rebslagere her i Landet, som i Forvejen ere meget stærkt trængte af Ud-

landets Overproduktion, som der absolut maa tages noget Hensyn til. Der er jo i det moderne Skibsbyggeri megen Anvendelse for Gummivarer; her koster Raastoffet, Raagummien 5 Skilling i Told pr. Pund. Denne taber ved Vaskningen etc. 15—40 pCt., og Tolden bliver derved altsaa yderligere forhøjet, idet der maa betales Told af de Stoffer, der findes i Gummien. Der benyttes jo til Plader, foruden Gummi, Lærred som Indlæg og Naphta, der bruges til Forarbejdning; de færdige Gummiplader med Indlæg kostede derimod kun 5 Skilling pr. Pund i Told. Dette er i Forvejen en meget ringe Beskyttelse. Naar der nu i Lovforslaget blive fastsat, at det færdige Materiale i Fremtiden kan benyttes uden nogen som helst Godtgørelse, vil man være ude af Stand til at kunne konkurrere med Udlandet. — De Herrer maa ogsaa erindre, at der er mange andre Haandværkere, der komme med her, Sadelmagere, Snedkere, Leverandører af alle de forskellige andre Ting. Som allerede berørt af en æret Taler, er der næsten ikke et Haandværk, der ikke berøres af Lovforslaget; hvis det er Meningen, at det ogsaa skal gælde færdige Genstande. Jeg nævner kun dette, fordi jeg tror, at der maa kunne findes en Udvej, hvorved vi uden at træde det mindre Haandværk og Industrien for nær, kunde hjælpe vort indenlandske Skibsbyggeri i Konkurrence med Udlandet. Det er en smuk Maade, hvorpaa disse Virksomheder, hidtil have kunnet optage Kampen, og jeg tror, at baade dette Ting og det andet høje Ting gerne vilde være med til at stille dem endnu gunstigere, navnlig naar vi se hen til, hvorledes Arbejderforholdene særlig i de senere Aar have været vanskeligere og vanskeligere, saaledes at man endogsaa har set, at enkelte større Arbejder have maattet gaa til Udlandet. Ogsaa af den Grund mener jeg, at det høje Ting bør stille sig saa velvilligt som muligt over for Haandværket ved Vedtagelse af dette Forslag.

Finansministeren (C. Hage): Jeg vilde vistnok gøre mig skyldig i en let Overdrivelse, hvis jeg vilde sige, at dette Lovforslag har fundet en meget begejstret Modtagelse her i Tinget. De Udtalelser, der ere fremkomne, have været rige paa Betæneligheder og Indvendinger. Men jeg erindrer, at det samme var Tilfældet, da Lovforslaget var til Behandling i Folketinget i Fjor, og trods alle Betæneligheder blev det dog vedtaget. Jeg vilde